

Losjesaken i NSF

I går kveld var det lansering av boken. Det var mye folk og god stemning på Blå. Vi overrakte en liten gave til CBB, en skihopper utskåret i tre, med en sølvplate på hvor det var inngravert en hilsen fra Foreningen Skigrasrota.

I forbindelse med overleveringen sa vi mellom annet følgende:

Hoppsaken som betegnelse erklæres som avsluttet etter bokutgivelsen. Den har aldri vært riktig og har i tillegg vært stigmatiserende for Hopp, men har tjent ledelsens interesser. Vi i Skigrasrota forholder oss derfor konsekvent til Losjesaken i NSF i det videre.

Hvorfor:

1. Det er nå uomtvistelig dokumentert gjennom vår egen dokumentasjon, media, og gjennom boken, at NSF hopp og hoppkomiteen ikke har noen som helst skyld i konflikten i fjor.
2. Hoppkomiteen har den 02.06.2021 avholdt møte, skrevet protokoll, og fornyet kontrakten med CBB med 4 nye år. Protokollen ble også oversendt generalsekretæren, som igjen har bekreftet tilbake gjennom epost. I ettertid har hun fortiet denne.
3. Generalsekretæren nektet å akseptere NSF's lov § 35 (4) 17, delegasjonsreglementet og sin egen instruks og fullmakt.
4. Det er videre dokumentert at Alf Tore Haug ble manipulert av generalsekretæren og skipresidenten til å tro at NSF hadde sikkert grunnlag for å si opp CBB. Derfor skiftet Haug side i konflikten. Dette viste seg å være direkte usant.
5. Hoppkomiteen fikk sterk kritikk fra Katarina Rise sin evalueringsrapport, for ikke å være formell og dokumentere saken gjennom protokoll. Dette viser seg å være totalt feil, og underbygger både slett arbeid og en forutinntatt holdning fra utvalget. Dette er alvorlig, og det er spesielt at det skjer i et utvalg ledet av førstestatsadvokat ansatt hos riksadvokaten. Dette er også en av grunnene for at evalueringsrapporten burde kjøpes død og maktesløs.
6. I forbindelse med artikkelen i TV2 den 17.08.2021, fikk HK v/Alf Tore Haug via epost kun minutter på seg til å bekrefte/avkrefte at HK var enig med generalsekretæren og skipresidenten om at kontrakten med CBB ikke skulle videreføres. Alf Tore Haug ble for sent ute, og generalsekretæren gikk ut i media med orientering om enighet mellom HK, generalsekretæren og skipresidenten. Dette var en ren maktdemonstrasjon fra generalsekretæren, og HK hadde selvfølgelig ikke mulighet til å behandle kravet fra generalsekretæren i løpet av 10 – 20 minutter. Etter dette hadde Alf Tore Haug to valg, enten trekke seg fra vervet eller være nikkedukke under IBB. Han valgte det siste.
7. Den 24.08.2021 redegjorde generalsekretæren og Alf Tore Haug om situasjonen, og styret fikk opplyst at det var inngått enighet mellom HK og generalsekretæren om ikke å forlenge avtalen med CBB. Styret ble fortalt et eventyr, understøttet av en taus skipresident. Ikke en av styrets medlemmer var oppe med hånden og spurte, kan vi få se dokumentasjon på denne enigheten? I likhet med HK ble derfor også styret manipulert til å tro på generalsekretæren. (Alternativet på dette tidspunktet var å uttrykke mistillit)
8. Generalsekretæren og styret tenkte overhodet ikke på konsekvenser, og det ble derfor ikke gjort noen konsekvensutredning. NSF ved sitt styre gikk derfor blindt inn i en situasjon de ikke var forberedt på, satt i scene av generalsekretæren, og basert på slett sakshåndtering og usannheter.

9. I styret satt også det såkalte risikoutvalget, med Eva Tine Riis-Johannessen og Erik Brun. Begge disse to hadde forutsetninger for å stille spørsmålet, kan denne saken innebære risiko for NSF? Det hadde vært så enkelt, men det skjedde ikke. Hvorfor ikke? Konsekvensen ble et dramatisk omdømmetap, store direkte og indirekte kostnader, samt påfølgende økonomiske tap. Det er nå snakk om mellom NOK 30 mill og oppover, alt etter hva en legger inn av forutsetninger.
Eva Tine Riis-Johannessen er borte, men Erik Brun er på nytt valgt inn i risikoutvalget nå i høst. Underlig, den totale svikten i konsekvenstenkning i styret den 24.08.2021 burde ha vært en vekker.
10. Advokatfirmaet Kluge ble engasjert rundt tidspunktet for styremøtet den 24.08.2022. Protokoll fra styremøte den 25.08.2021 er fortsatt skjult, men her deltok advokatene. Det viste seg at NSF ikke hadde noen sak mot CBB, det generalsekretæren hadde av argumentasjon var bygd på "sladder". Derfor må styret, trolig med anbefaling fra Kluge, ha vedtatt å kjøre en "drittpakke" mot CBB den 25.08.2021. Protokollen er imidlertid fortsatt hemmelig.
11. Den 26.08.2021 kom drittpakken, nå omtalt som karakterdrapet, og godkjent av styret. Styret hengte ut CBB etter alle kunstens regler i en pressemelding, uten forvarsel og mulighet for kontradiksjon. Kollektivt bryter generalsekretæren, skipresidenten og styret i NSF eget regelverk og verdigrunnlag, i et forsøk på å knuse CBB psykisk. Et uverdigg spill fra NSF, men de lyktes ikke. CBB har fortsatt ikke fått noen formell beklagelse fra NSF
12. I forbindelse med den endelige avtalen mellom CBB og NSF den 21.10.2021, sies det i boken at skipresidenten gikk bak ryggen på både generalsekretæren og styret. Dette benekter Erik Røste er sant, styret var orientert hevder han.

I ettertid hevder styremedlemmene Edgar Fossum, Torbjørn Skogstad og Erik Brun at de var orientert, hvilket understøtter hva deres leder Erik Røste sier. I en normal organisasjon ville ikke dette ha vært noe problem, det er bare å legge frem dokumentasjon gjennom protokoll fra møtet hvor saken har vært behandlet.

Problemet er da, som vanlig ved uenighet i NSF, at det ikke er mulig å fremlegge dokumentasjon eller protokoll. Noen har bare snakket sammen. Det er derfor grunn for å tro at styret ikke har vært orientert og konsultert, men at det er mulig at Erik Røste kun har orientert noen få utvalgte og nære styremedlemmer. Dette gjør faktisk situasjonen enda verre. Det underbygger at Erik Røste har drevet med splitt og hersk i sin tjeneste som skipresident. Et kjent ritual i NSF.

Vi kunne ha fortsatt opplistingen, men stopper der. Av ovennevnte fremkommer uansett at verken NSF hopp eller HK er ansvarlig for hva som skjedde. Arkitekten bak det hele er generalsekretær Ingvild Bretten Berg, godt hjulpet av skipresident Erik Røste, og et styre som sliter med å skjønne sin egen funksjon, herunder krav til uavhengighet og tilsynsansvar i forhold til generalsekretæren.

I tillegg til ovennevnte har vi i også dokumentert i vår egen rapport at NSF er en autoritær og lukket organisasjon, med egen kultur og ritualer, hvor lojalitet rettes oppover mot skipresidenten. Dette underbygger losjekultur, og vi bruker derfor navnet "Losjesaken i NSF" som navn på prosjektet videre.

Et understatement er også at losjekulturen ikke er bærekraftig. Det er derfor positivt å registrere at Tove Moe Dyrhaug er begynt å åpne opp litt.

Vi har også dokumentert at når generalsekretær og skipresident er utfordret, forsvarers "ledelsen" av alle komiteer og utvalg. Ingen vi har varslet eller anmeldt saken til har på noe tidspunkt vurdert om NSF's lov, regelverk, instruks eller verdigrunnlag faktisk har vært brutt. Alle ressurser har vært benyttet for å avvise oss. Saken med Etisk komite er i så måte svært spesiell, og vil bli fulgt opp. Det politiske manifestet som ble utarbeidet, kombinert med informasjon som har tilflytt oss, underbygger at de det er varslet mot har deltatt i behandlingen.

Utfordringen slik situasjonen er nå, er at det i liten grad har skjedd grunnleggende endringer i NSF. Erik Røste og Eva Tine Riis-Johannessen er ute, og Ingvild Bretten Berg slutter 01.11.2022, det garanterer imidlertid ikke at det skjer endringer i organisasjonen, dessverre.

Vi står derfor i en situasjon hvor de ansvarlige snart er fullstendig ute av organisasjonen, mens det står helt åpent hvem som er ansvarlig for den skade som ble påført NSF av NSF's ledelse i fjor. (Alle vet imidlertid hvem det er).

Ingvild Bretten Berg tar ikke ansvar, heller ikke Erik Røste. Begge synes godt fornøyd med jobben de har gjort, og økonomien er god sier de. Faktum er at de etterlater seg et NSF med ødelagt omdømme, en splittet organisasjon, NSF hopp med ødelagt økonomi, svekket økonomi generelt, og frivillige som ikke kjenner seg igjen i det verdigrunnlaget disse har stått for. Utrolig.

Spørsmålet blir da, er det mulig for en organisasjon å endre kultur når de alvorlige feil som er avdekket ikke en gang erkjennes? Skal en av de største idrettspolitiske skandaler i Norge gjennom alle tider avsluttes med at ingen er ansvarlig? Hvem tjener i så fall det, NSF eller enkeltpersoner? Her er åpenbart flere i posisjon som ikke ønsker å plassere "bjella på sauen"

Vi står derfor opp for vår formålsparagraf, og vil ha NSF's lov, regelverk, instruks og verdigrunnlag implementert i hele NSF's organisasjon, fra idrettslagene gjennom skikretsene og opp til administrasjon og styrenivå.

Vi vil derfor støtte NSF og Tove Moe Dyrhaug i jobben med å rydde opp i historien, gjøre nødvendige vedtak, kommunisere disse, og gjennom dette dokumentere klare holdninger, for å hindre at dette skjer igjen. Dette vil også skape troverdighet, noe som er helt kritisk i denne situasjonen. Da først har NSF en plattform for bygging av ny kultur.

Plasseres ikke ansvar nå, er signalet klart. NSF står da fortsatt for en holdning hvor mellommenneskelige relasjoner i NSF's styre og ledelse, kombinert med indre justis og lojalitet, overstyrer NSF's lov, regelverk, instruks og verdigrunnlag. Det gjelder da andre regler for "ledelsen" enn for organisasjonen for øvrig. Dette er ingen tjent med. Det skaper ikke ro, det skaper bare grobunn for videre usikkerhet og mistillit til de styrende organer. I tillegg kommer videre problemer med frivillige og rekruttering, som NSF er avhengig av å sette inn tiltak mot.

Igen, vi i Foreningen Skigrasrota ønsker så snart som mulig å få fjernet Losjesaken i NSF, slik at vi kan starte byggingen av det nye NSF. Det krever imidlertid at vi jobber sammen, adresserer problemene og løser dem, en etter en.

Utfordringen til NSF er herved gitt.

Hosle 12.10.2022

Foreningen Skigrasrota
Audun Høisæther
Styreleder

Sveinung Riber
Styremedlem

Lin Klemetsen
Styremedlem

Per Morten Hoff
Styremedlem